

NECESSITEM PROFETES

CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

En l'Evangeli d'avui Joan ens recorda el crit del profeta Isaïes: «Obriu al desert una ruta al Senyor, aplaneu el camí per al nostre Déu». Avui, enmig del nostre món malalt, dividit, que sofreix una crisi econòmica que crea unes greus desigualtats socials, en una societat desorientada per la incertesa provocada per la situació que estem vivint, podríem preguntar-nos si aquesta crisi ens porta només a posar un pedaç, fer uns retocs per poder recuperar el que s'havia viscut els últims anys, confiant en un progrés sense límit —del qual només uns quants se n'aprofitarien—, o pot ser l'ocasió de fer un plantejament nou en l'àmbit personal i social.

Joan predicava la conversió a uns homes insatisfets, oprimits, que havien anat al desert a escoltar una veu profètica que els animés a emprendre un nou camí, a fer un canvi de direcció en la seva vida. Què hem de fer, li preguntaven? Joan els senyala el camí, ell només és el profeta que anuncia que la salvació que desitgen està a punt d'arribar! Prepareu el camí, canvieu de vida, traieu de vosaltres tot allò que fa nosa perquè el Senyor quan vingui us trobi a punt per acollir-lo a casa vostra.

Nosaltres avui necessitem escoltar un crit profètic que ens desvetlli, que sacsegi la nostra vida potser massa acomodada, massa satisfeta i rutinària, que es conforma amb situació que estem vivint. Els profetes sempre van a contracorrent, posen en qüestió l'ordre establert i presenten alternatives en bé del poble, però sobretot donen esperança, obren camins de futur. Necessitem recobrar l'esperança en el futur, perquè el món no està perdut, hem de convertir-nos a l'esperança, una esperança activa, que obri camins de vida nova. La nostra tasca és aplanar el camí, obrir el cor, deixar que el Senyor actuï en nosaltres i, a través nostre, en el nostre món.

L'Evangeli és la Bona Nova per la humanitat de tots els temps. Jesús ve a batejar amb l'Esperit Sant, a submergir-ho tot en la vida de Déu, ve a fer possible l'objecte de la nostra esperança. Però caldrà que escoltem la veu que crida en el desert del nostre món: «Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Ell ve a fer-ho possible, però demana la nostra decisió i col·laboració per poder remoure els obstacles que hi ha en nosaltres i en la nostra societat.